

[Jensen-Broby.]

højelse paa 4,8 Mill. Kr., og Budgettet balancerer med 69,9 Mill. Kr.

I disse Tal er Tysklandsdivisionen ikke indbefattet.

Endelig er der Finansministeriet, § 24, som har faaet en Forhøjelse paa 8,7 Mill. Kr.; Budgettet balancerer med 477,7 Mill. Kr. Jeg gør opmærksom paa, at naar Finansministeriets Budget er saa stort i Aar, er det paa Grund af de 280 Mill. Kr., som findes paa Konto I. K., § 26, til Afskrivning paa den Gæld, vi har til Nationalbanken.

Jeg skal dernæst nævne § 25, Pensionsvæsenet. Beløbet er her steget med 7 Mill. Kr., Pensionsudgiften er nu 67,2 Mill. Kr.

Paa Finanslovsforslaget 1947—48 var opført Indtægter paa 1 695,5 Mill. Kr. og Udgifter paa 1 685 Mill. Kr. Der var et Overskud paa 10 454 000 Kr. Ved Lovforslagets anden Behandling er der, som allerede nævnt, en samlet Indtægt paa 35,5 Mill. Kr. og en samlet Udgift paa 59,3 Mill. Kr. Naar disse Ændringer er indarbejdet i Forslaget, bliver Stillingen den, at der paa Finansloven bliver Indtægter paa 1 731 Mill. Kr. og Udgifter paa 1 744 Mill. Kr. I Stedet for det Overskud paa godt 10 Mill. Kr., som var budgetteret, bliver der et Underskud paa 13,4 Mill. Kr. Den gennem Ændringsforslagene fremkomne Merudgift paa 59 346 000 Kr. minus 35 500 000 Kr. giver altsaa et Underskud paa 23,8 Mill. Kr. og har, som jeg nævnte før, forvandelt Forslagets oprindelige Merindtægt til en Merudgift.

Paa Finansudvalgets Vegne skal jeg anbefale Finanslovsforslaget til Vedtagelse ved tredje Behandling.

Hans Hedtoft: Jeg skal, som Skik er, her ved Finanslovens tredje Behandling, tillade mig at fremsætte en Del politiske Betragtninger.

Det Valgmandsvalg, der holdes den 1. April, faar Betydning ikke alene ved Fornyelsen af en Del af Landstingets Medlemmer, men maaske først og fremmest politisk Betydning ved den Strømpil, det vil angive for Befolkningens Holdning over for den siddende Regering, denne Regering, der blev et Barn af Stemnings- og Socialistforskrækkelsesvalget den 30. Oktober 1945, og hvis økonomiske Politik gennem 16 Maaneder paa næsten alle Omraader har været de brudte Løfter og de skuffede Forventningers Politik. Nationalpolitisk har Regeringen skuffet, i Særdeleshed har den højtærede Statsminister ikke indfriet de Forventninger, han skabte forud

for Valget, og som han letsindigt har holdt i Live i aktivistiske Kredse og i Sydslesvig, og økonomisk er Regeringens Handlinger en Kæde af brudte Løfter og bristede Illusioner, i alle Tilfælde for de Importør- og Handelskredse, der efter Venstres Valgagitation med Rette maatte vente Verdens syvende Underværk.

Resultatet af 16 Maaneders Venstrestyre er en Handelsegæld til England paa 3/4 Milliard Kroner, en saakaldt Spareplan, der sender nye Bølger af Restriktioner ud over Landet, og som beskærer vigtige Forbrugsgoder for den brede Befolkning, herunder Beklædning og Føde, og samtidig med at Luksuskørselen fortsættes for fuld Fart, er Cykeldæk og Arbejdstøj og nødvendig Beklædning Knaphedsvarer her i Landet for Arbejdere og Smaakaarsfolk. Vi har faaet, siden denne Regering traadte til, et Hav af nye Skatter, og den højtærede Finansminister vil ikke modsige mig, naar jeg spaaer, at vi faar mange flere, og vi har faaet Forbrugsafgifter, der bl. a. bruges til en Landbrugstilskudsordning, der privilegerer det store Landbrug. Der er Indgaaelsen af nye Handelsaftaler med England, som desværre ikke kan være tilfredsstillende set fra et dansk Synspunkt. Saadan er Stillingen i Dag.

Jeg ved, at naar vi nævner disse Kendsgerninger, vil man fra anden Side sige til Salen og ude paa Møderne til Vælgerne: Det hele er ikke saa galt, det trækker sig nok i Lave. Det er efter min Mening et farligt Synspunkt. Det er nemlig galt fat med Danmarks Økonomi, og sker der ikke en afgørende Ændring, risikerer vi, at Danmarks Økonomi med Aarene stabiliseres paa et Niveau med betydelig lavere Levefod end før Krigen.

Der er en Risiko for, at vi i økonomisk Henseende bliver en andenrangs Nation, nogle Trin lavere paa den internationale Rangstige end f. Eks. Sverige og Norge. Dette er en Fare, og dette er en Risiko, og det maa ikke ske.

Det er forkert at tro, at Tingene automatisk ordner sig. Der kræves en bevidst Kursændring i vor økonomiske Politik. Hertil fordres politisk Vilje og saglig Evne. Vilje! Ja, politisk Vilje savner Regeringen; det har i Særdeleshed den højtærede Handelsminister nu bevist til Overflod. Denne Regering er belastet med Valgtidens gyldne Løfter, og den lider af en liberalt betonet Uvilje, næsten Idiosynkrasi, selv mod strengt nødvendige Indgreb, hvorfor de altid kommer for sent eller kun er halvt eller daarligt forberedte Foranstaltninger. Evne! Ja,